

vil det atter i Cardeleshed komme til at gaae ud over Assessorerne ved den jydske Overret. Meningen med surnummeraire Assessorer var, at disse skulde være forbigaaende. I Begyndelsen havde man nemlig ansat saa faa Assessorer, saaledes som før omtalt, i Viborg to foruden Justitiarius. Arbejdet for disse Assessorer blev snart for meget, og da der kom flere Sager for Retten, maatte man derfor tilkalde Hjælp; men, da man antog, at andre Læder kunde indtræffe, hvor Forholdet kunde gaae tilbage i sin forhenværende Gang, saa bleve de kun ansatte som surnummeraire, for, naar de ikke længer behøvedes, ikke at være ansatte som faste. Imidlertid blev der altid Arbejde nok. De behøvedes fremdeles, ja, der behøvedes flere end de. Dog først efter en lang Række af Aar bleve de ophævede, først i Kjøbenhavn og senere i Viborg. Endskjøndt de hedde surnummeraire Assessorer, har man dog ikke Exempel paa, at de ikke ogsaa ere blevne virkelige Assessorer, naar deres Tid kom. De havde desuden Alt lige med de virkelige Assessorer; de løste Bestalling som disse, og naar de bleve virkelige Assessorer, blev deres Bestalling vel ombyttet med en anden, men dog, uden at de betalte Noget derfor; de bære Rettens Uniform; de deeltog i alt Rettens Arbejde, her i Kjøbenhavn i Commissionsen, i Skifteretten, i Vidnekamrene osv. Deres Embedshandlinger havde samme Retskraft som de andre Assessorers; de havde samme Rang og betalte samme Rangkat, som til en Tid var 3 pct. af deres Gage. Det Hele, som var Forskjellen, var kun det, at de bleve slettere lønede. Nogle enkelte virkelige Assessorer ere blevne studte ind foran de surnummeraire Assessorer, men det er kun høist enkelte Tilfælde, som er skeet med Mænd, som i en foregaaende Stillning havde haft en saadan Gagering, at de ikke vare tjente med at gaae ind som surnummeraire, og deres Antal har, saavidt jeg veed, kun været tre. — Naar man seer hen til, at det her i Rigsdagen for ikke længe siden er blevet vedtaget, at de constituerede Adjuncter skulde betragtes lige med de virkelige, troer jeg, at her atter er en Grund, som ydermere taler for de surnummeraire Assessorer, da disse

dog ere, hvad Adjuncterne ikke ere, virkelige Embedsmænd. Skulde Aldersstillaget først beregnes fra Ansættelsen som virkelig Assessor, vilde 3 af de kjøbenhavnske Assessorer ikke faae noget Gagetillæg for Diebliffet, men een først efter 8 Maaneder, een efter 19 Maaneder og een først efter 38 Maaneder. Men de jydske Assessorer vilde være endnu langt slettere stillede, da den Tid, hvori den surnummeraire Tilstand har været, er for dem langt længere. I den kjøbenhavnske Overret har nemlig af de nærværende Assessorer, der have tjent som surnummeraire, een tjent som saadan i en Tid af 3 Aar og 4 Maaneder, een i 3 Aar, een i 2 Aar 5 Maaneder, een i 2 Aar og 3 Maaneder, een i 2 Aar og 2 Maaneder og een i 1 Aar og 1 Maaned, inden de bleve virkelige. Af de 6 jydske Assessorer derimod have de 3 været surnummeraire, og af dem har een tjent den lange Tid af 8 Aar som saadan, een har tjent 6 Aar og een 5 Aar. Det forekommer mig dog ubilligt, at man skulde bortkaste en saa lang Arrække af en Mands Virksomhed, naar der er Tale om Anciennitet til Gagetillæg. Den ældste Assessor i Viborg har tjent ved denne Ret i 22 Aar, og han vilde nu, naar ikke den surnummeraire Tid bliver medregnet, ikke faae en højere Gage end de Assessorer ved de kjøbenhavnske Retter, som have tjent i 10 Aar. Anden Assessor i Viborg har tjent i 16 Aar ved Overretten (i det Hele har han tjent Staten i 29 Aar), og han faaer lige Gage med de Assessorer her ved Retterne, som ere aldersenest indtrædte, maaskee idag eller igaar. Det Samme bliver Tilfældet med tredje Assessor i Viborg, som har tjent i 13 Aar, og med fjerde, som har tjent i 8 Aar. I Kjøbenhavn er der af de 22 Assessorer kun 6, som have været surnummeraire Assessorer, og som altsaa denne Bestemmelse vil ramme, at den surnummeraire Tid ikke skal medregnes. I Sjælland er der derimod 3 af de 6, altsaa Halvdelen af dem. Disse Uligheder forekommer det mig ere en Ubillighed, som tildeels vil kunne hæves ved, at Alderstiden regnes fra deres Udnævnelse som surnummeraire Assessorer; og jeg skal tillade mig, paa det Indtændigste at anbefale dette